

LXXXIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 13. April 1921).

Som alt anført i Bemærkningerne til Lovforslaget har der i Rigsdagssamlingen 1918—19 — ligesom i Samlingen 1919—20 — været fremsat Forslag til Lov om Lærlingeforholdet, uden at det i disse Samlinger af det derom nedsatte Udvalg opnaaedes at tilendebringe Arbejdet og faa afgivet Betænkning.

Udvalget har haft den Opfattelse, at alle Partier ønskede, at en Lov om disse Forhold burde gennemføres i indeværende Samling, og ud fra disse Synspunkter har Udvalget i en Række Møder grundigt behandlet Forslaget og søgt at samarbejde de Uoverensstemmelser, som kom til Orde ved Sagens Behandling i Tinget, og dette er i nogen Grad lykkedes.

Under Udvalgets Arbejde er en Række faglige Organisationer og Sammenslutninger fremkommet med Ønsker og Krav angaaende specielle Forhold vedrørende deres Fag, ligesom enkelte af disse ved Deputationer personlig har fremsat deres Synspunkter for Udvalget. Saaledes har „Almindelig Dansk Gartnerforening“ hævdet, at det vilde være meget uheldigt saavel for Lærlingens Uddannelse som for Læremesteren, om dette Fag kom ind un-

der Loven, og henviser til, at en Lærling ved Gartneri skal for at faa en alsidig Uddannelse — ligesom Lærlinge under Landbruget — opholde sig paa flere Steder i Læretiden, og at 5 Aar er den korteste Læretid, der kan tænkes, ligesom det er aldeles nødvendigt for at faa fuld Uddannelse at være med ved Arbejdets Begyndelse og Afslutning.

„De Danske Provinsers Barber- og Frisørforening“ har ligeledes gjort gældende, at man maatte anse det for nødvendigt, at Lærlingen havde samme Arbejdstid som Svendene, og oplyste, at adskillige af Fagets dygtigste Mestre ikke kunde siges at være faglig oplærte og som Følge deraf i Henhold til § 2 i Lovforslaget vilde være afskaarne fra at antage Lærlinge, hvad man maatte anse for at være meget uheldigt.

„Centralforeningen for Dansk Cykle- og Auto-Industri“ har fremdeles henvist til, at dette var en til Dels ny Industri, hvor adskillige af Fagets Udøvere er kommet til fra andre Erhverv og i mange Tilfælde ikke kan opfylde Betingelserne for at have Ret til at antage Lærlinge, hvad man — ligesom hos Barbererne — maa anse for at være ret uheldigt; man kunde ønske,